

af Brugsforeningernes Beskatning dermed, at hans Parti navnlig interesserede sig for at faa Produktionsforeningerne indbefattet under denne Beskatning, og det ærede Medlem sagde, at han forstod saa godt, eftersom Produktionsforeningerne laa paa Landet, at Regeringspartiet modsatte sig dette. Jeg maa i Sandhedens Interesse oplyse det ærede Medlem om, hvad han vistnok ved eller i alt Fald burde vide fra Udvalgets Forhandlinger, at i det mindste tre af Udvalgets Partier under Behandlingen af en eventuel Ændring af Brugsforeningernes Beskatning hævdede, at der var en Væsenforskel paa Beskatningen af Produktionsforeninger og Beskatningen af Brugsforeninger. Jeg refererer her saavel til det konservative Folkeparti som til det radikale Venstre. Men jeg maa sige to Ord om denne Forskel, medens jeg i øvrigt ikke skal komme yderligere ind paa Spørgsmaalet om Brugsforeningernes Beskatning. Produktionsforeningernes Arbejde — hvorved jeg tænker paa Mejerier og Slagterier — er en Forarbejdning og Forædling af Medlemmernes Produkter for derigennem at opnaa at frembringe den finest mulige Vare, der kan hævde sin Plads paa det udenlandske Marked og gennem denne Hævdelse kan faa en saadan Indflydelse paa Landets Handelsbalance, at man vistnok kan sige, at det i Grunden danner Grundlaget for hele vor Økonomi. Hvad Brugsforeningerne angaar, er deres Opgave at fordele Varer indkøbte hos fremmede, væsentligst i Udlandet. Det er, synes mig, den ene Væsenforskel. Jeg maa dernæst sige, at Produktionsforeningernes Virksomhed kun træder i Forhold til Køberne, til Publikum, til Forbrugerne i Udlandet. Naar de træder i Forhold til Køberne, Forbrugerne herhjemme gennem Detailsalg bliver de beskattet. Brugsforeningerne træder netop alene gennem Detailsalg i Butikker i Forhold til Hjemlandets Kunder. Det er bl. a. disse to meget væsentlige Forskelle, der gør, at jeg paa ingen mulig Maade kan erkende, at disse to Arter af Foreninger kan sidestilles.

Boa: Det ærede Medlem Hr. Wilmanns Anskuelsesøvelser i Socialøkonomi tror jeg egentlig slet ikke var nødvendige overfor dette høje Tings Medlemmer, thi ingen er vist i Tvivl om, hvilken Lighed og hvilken Væsenforskel der er paa de to Begreber: Brugsforeninger og Andels- og Produktionsforeninger. Jeg giver det ærede Medlem fuldkommen Ret i, at det Ændringsforslag, som det konservative Folkeparti har stillet, er overordentlig utydeligt og giver

stærkt Rum for Fortolkning. Det gjorde vort Ændringsforslag ikke, idet vi kort og godt siger, at Brugsforeninger skal beskattes, og med Hensyn til Andels- og Produktionsforeninger ønsker vi, at „Foreninger, der kun virker med Medlemmernes Produkter, beskattes af den Del af Overskuddet, som forbliver indestaaende i Virksomheden til Anlæg, Udvidelser, Opsparing af Kapital og lignende.“ Der er slet ikke noget Rum for Fortolkning. Det er ikke uvæsentlige Kapitaler, der aarlig henlægges af disse Selskaber i deres Bedrifter, og denne Kapital finder vi det er fuldt ud forsvarligt at beskatte. Det ærede Medlem Hr. Wilmann, som jo ellers er en god Demokrat, kunde slet ikke tænke sig, at et kapitalstærkt Foretagende som Hovedstadens Brugsforening skulde kunne bære en forholdsvis større Byrde end en lille Brugsforening ude paa Landet. Naar man ser sin Fordel ved at organisere sig saa kraftigt, anbringe saa stor Kapital og have et saa stort Maskineri, som Københavns Brugsforening har, tror jeg ogsaa, man derigennem har saa store Fordele, at man til det Samfund, i hvilket man faar Lov til at leve og færdes, benytte Gader og Veje o. s. v. o. s. v., vil kunne svare en forholdsvis større Afgift end en lille Brugsforening ude paa Landet, der kun har nogle faa Snese Medlemmer. Jeg kan derfor ikke se, at det er nogen Hindring for at føre denne Lovbestemmelse ud i Livet, at en stor, kapitalstærk Forening betaler noget mere i Skat end en lille og kapitalsvag. Det ærede Medlem Hr. Korsgaards Forslag til Indtægt for sig, samtidig med at han tager mit Forslag til Indtægt for sig. Jeg paastaar, at det konservative Partis Ændringsforslag ingen Penge vil give med den Tilføjelse, det faar i Ændringsforslag Nr. 9. Jeg hævder derimod aldeles afgjort, at den Form, som vort Ændringsforslag har, vil give Penge og ikke kan give Rum for Fortolkning, netop fordi vel ikke nogen Brugsforening tør vove at bringe sit Overskud saa langt ned, at der overhovedet intet bliver. Derfor fastholder jeg, at vore Ændringsforslag var klare og tydelige, gode og retfærdige, medens dette ikke er Tilfældet med det Ændringsforslag, der er stillet i Dag af det konservative Folkeparti.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg kan henholde mig til Udvalgets ærede Ordfører (Jensen [Klejs]) med Hensyn til Motiveringen af de forskellige Ændringsforslag. Jeg skal kun gøre nogle ganske faa Bemærkninger angaaende Mindretalsforslaget under Nr. 5. Det ærede Medlem